

RESUM REPORTATGE FOTOGRÀFIC - AE Talaia

Data en què es varen realitzar les fotografies:

Any: Mes: Dia:

Títol del reportatge:

Excursió als Alps – Ascensió al Montblanc 4810 m alt.

Quantitat de fotografies del reportatge:

Descripció de la sortida:

Excursió als Alps, els dies del 1 al 22 d'Agost de 1959, Visitant Chamonix - Ascensió al Mont-Blanc 4810 m alt., Ginebra, Zermat, Innsbruck, Garmisch-partenkirchen, Zurich, Milà, Génova, Menton i Pricipat de Mónaco.

Dissabte dia 1: Sortida de Vilanova amb tren 14:59 h. Hom duu un voluminós equipatge. Tenda de doble sostre de 2 places que es diu «Pic de l'Infern» llogada a l'A E Talaia , fogonet d'alcohol, escudellòmetre, piolet. Uns grampons que havien pertanyut a Josep Roig Toqués quan era integrat a les milícies alpines de la Generalitat, a la Val d'Aran, durant la Guerra Civil. Roig Toqués el 1952 va emigrar a Brasil i em va donar els grampons per 25 Pts. Aquesta persona abans de la Guerra Civil era membre de la Secció Excursionista de l'Ateneu Vilanoví.

A l'estació de França (Barcelona) pujo en el tren de 17:30 h. A quarts de 10 del vespre soc a Portbou. Duana i visat d'entrada a l'estat francès. A les 23 h. arrenca el tren de Cerbére i passarà per Perpinyà, Narbona, Besiers, Montpeller, Avignon, Valence, Grenoble, Aix les Bains. Transbord de tren fins Annecy, St Gervais. Un nou transbord amb tren de via estreta que seguirà per Servoz, Les Houches i arribant a Chamonix-Mont-Blanc a les 12 del migdia del dia 2. Per sobre la teulada de l'estació enlluerna la blancor del Mont Blanc, el Dôme du Goûter i l'aiguille homònima on està situat el refugi de Goûter. Durant l'ascensió hi farem nit.....

Diumenge dia 2: Chamonix, aquesta localitat francesa de l'Alta Savoie situada a 1035 m. alt. al peu del Mont-Blanc pot considerar-se'l centre de l'alpinisme mundial. En 1924 van celebrar-se els Primers Jocs Olímpics d'Hivern. El monument de la fotografia està dedicat a Horaci B Saussure, un ginebrí i-lustrat del S XVIII que esperonà la conquesta del Mont Blanc. Al costat seu hi ha el guia Jaques Balmat assenyalant-li el cim i que acompanyà a Saussure el 3 d'Agost de 1787 (la 3ª excursió).

Prèvia informació per acampar m'hi instal·lo al Càmping Biolay a 5 minuts de la localitat. Viatjar en solitari és un handicap que cal superar esperant que durant aquesta excursió especial el destí em sigui favorable. En aquella època de la jove A E Talaia no hi va haver cap company disposat a compartir l'aventura que suposa una ascensió al Mont Blanc i després continuar un recorregut per alguns països d'Europa sense conèixer idiomes... Llavors calia refiar en la bona sort... Però es troba a faltar la presència d'un amic per compartir el viatge i la conversa....

Dilluns dia 3: Un tomb pels carrers de Chamonix. Tot és pulcre, Hotels, souvenirs, el Xalet refugi del CAF (Club Alpi Francès) tot una institució... El Premier de Cordée, que enllà la joventut ens va motivar si cal encara mes vers la muntanya... Tot plegat sento que dues persones conversant en català... Em dono a conèixer, soc de Vilanova i la Geltrú, un

excursionista de l'A E Talaia que viatja sol... Aquestes persones, en Joan Esquerra (que sobrepassa els 40 anys) i en Joaquim Gai en té 24 (fa 2 dies que han fet el Mont-Blanc) i demà hi torna amb el Joan (en l'anterior ascensió estava indisposat). Son membres del Club Excursionista de Gràcia i també dels Lluïsos. Son al mateix càmping amb una bona colla del seu Club. M'ha accepten i ens posem d'acord l'equip.

Dimarts dia 4: Em llevo a les 5h. A les 7 agafem el bus vers a Les Houches, A les 8 pugem en el telefèric que en deixa a la carena de Bellevue (1800m. Alt.) A les 8:30h. Arriba el tren cremallera de Saint Gervais i en 20 minuts arribem a final de trajecte, el Nid d'Aigle (2364m. Alt.) a les 8:50h. Iniciem l'ascensió per un senderó vorejant timberes. Al fons a l'esquerre veiem l'Aiguille Verte.....

En arribar al vertiginós «couloir» de Goûter, d'uns 40 o 50 mts. d'ample ens hi aturem per observar si cau alguna pedra que a estones baixen rabents de les altures... Llavors, atents, travessem la marcada traça d'anteriors alpinistes... A l'altre costat, molt a prop és troba el refugi de la Tête Rousse a 3167 m. Alt. Simulat ran d'un esperó tenint de fons l'aiguille de Bionassay (4,052m. Alt) No entrem al refugi . Nomes fem un breu descans per menjar quelcom i un glop d'aigua... Ens lliguem amb la corda que duu en Joaquim, seguit d'Antoni i en Joan tancant la cordada... Comencem a grimpar per canaletes, graons descomunals, roca polida per tantes ascensions!!! Una via normal la «clàssica» que mena al Mont-Blanc... A 700 metres damunt nostre és divisa, com un niu d'àligues el refugi de Goûter, a 3835 m. Alt., on hi arribem després d'haverne efectuat 2:40h. de grimpada a les 13:40h. Abastem el refugi de Goûter a 3835 m. Alt. Anem a comunicar al guarda la nostra presència i tot seguit ens treiem les botes i ens calcem una mena d'esclops per deambular pel reduït espai. Mengem alguna cosa que duem a les motxilles i un "potage", una sopa calenta cuinada pel guarda. Tots tres excursionistes (ara alpinistes) duem la tarja de la "Federación Española de Montañismo". (l'A.E. Talaia feia tres anys que era federada) i gaudim de les mateixes avantatges en els serveis que els membres del CAF (Club Alpí Francès).

La tarda l'emprem contemplant l'extraordinària panoràmica que, des de la balconada abocant-se al buit es pot gaudir l'Aiguille de Bionassay i la llarga aresta esmolada com un ganivet... O el dèdal d'esquerdes de la glacera homònima als seu peus....

Un refugi penjat sota mateix del Cim de l'aiguilla que li dona el nom... Una aèria cabana folrada de xapa de coure per protegir-la dels llamps, una "gàbia de Faraday"... La litrina es una caixa discretament ubicada sobre el buit... A les 7 de la tarda sopem un repàs, un "potage", un vas de llet i un cafè... A dos quarts de 9 ens acomodem en les lliteres generals, de tres pisos, en el del mig... A darrera hora encara arriba una altre cordada i ens em d'estrènyer... N'hi ha d'alemanys, austríacs, italians, polacsi altres catalans.

Dimecres dia 5: A les 3 de la matinada ens llevem. Ens abriguem amb tota la roba que duem. Hom duu un anorak tipus "cangur" descolorit després de cinc anys d'usar-lo. El guarda ens prepara un cafè amb llet. En el clos que dona al exterior ens calcem els grampons i a un quart de cinc marxem del refugi. És negra nit. En Joaquim va de cap de cordada i carrega amb l'única motxilla que duem menjar lleuger, aigua... En Joan va al mig i un Antoni tanca la cordada... A tocar tenim el cim de l'Aiguille de Goûter. La neu es dura i encetem amb passa curta. Un mateix encara te el cap adolorit (mal de muntanya) que aviat s'esvairà. Ascendim per la gran cúpula del Dome du Goûter i quan comença l'alba ja hi som al seu gran cim (4304 m. Alt.) Aviat toquem el refugi Valot 4362m. Alt., però no hi entrem. Ens hi aturem un poc i menjem algun fruit sec i aigua. A les 7,15 h. Ens adrecem a les Bosses , la Gran i la Petita 4547m. alt. A continuació fem cap a la Tournette 4674 m. alt. en el cantell "Mauvais Pass" i tot seguit encetem l'aèria cresta que condueix al Cim del Mont-Blanc...

A les 8 hores del matí assolim el Cim del Mont-Blanc (4810 m. alt.) Aquí haig de transferir part d'un article publicat a la Revista de l'A. E. Talaia nº 265 (Juliol -Agost -Setembre 1999) "Del garrafenc Montgrós al Mont-Blanc- un cim allargassat, relativament folgat des d'on s'albiren confins indefinits però admirats. Vers l'Est el Dom, el Cervin i el Monte Rosa

sobresortien hegemònics. Mes properes les valls del Piemont, la Sòvia, el Valais, amb nuvolots sense inèrcia per remuntar les altures. Bellesa de les muntanyes a trets d'irascible faç. Subjugats dominis, si de cas et deixen uns breus minuts perquè amb humil traç puguis amitjanar la seva inspiració i puixança. Instants afranquits per eixir càntics sovint imprecisats en gargots de mística pronunciació. Uns 10 graus sota zero de mínima, un dia esplèndid. Mitja hora d'estada, per gaudir de tanta bellesa..... Em estat afortunats d'aquesta metereologia.....Un tast de fruits.....

La vestimenta que duc són uns pantalons de pana " estil bavarès o rochetto " , samarreta, camisa, un jersey prim, una "caçadora", imitació gamussa , anorak de cotó, tipus cangur (aturava força el vent però no l'aigua), un gorro de llana, ulleres fosques (com de plàstic), guants de llana i unes mitenes impermeables. El calçat unes botes fetes a mida per un sabater artesà (Sr Pujol) del carrer de La Perla de Gràcia (Barcelona). Per gent de la Talaia en va fer unes quantes....., uns para-neus sobre la canya de la bota...., un piolet de mànec de freixa (de cal Sant Just), els crampons ja n'he fet la procedència.. un equip normal per a l'època dels anys 50. El nylon encara no el coneixíem.., la corda que duia en Joaquim era de cànem de 10 m/m.

Era el 5 d'Agost, festivitat de la Mare de Deu de les Neus, patrona de Vilanova i possiblement fóra el primer vilanoví un talaienc (anys a venir en continuaria un estol) que ascendiria al cim més elevat dels Alps i del nostre Continent. Tan bon punt em fet cim fem una encaixada de mans i entonem plegats una "Salve Regina". A dos quarts de 9 abandonem el cim fen el descens per la mateixa via. Ens creuem amb tres o quatre cordades que van pujant.

A les 10.30 h. som al refugi de Goûter. Recollim la resta de l'equip. Signem el llibre de Registre i a les 11 h. desgrimpem la via de pujada. A les 13:45 h. Som al refugi de la Tête Rousse. Aquí variem el camí de l'anada i per una tartera impressionant i la morrena lateral de la glacera de Bionassay anem a parar a l'estació del cremallera Nid d'Aigle. Son un quart de quatre.. Tot seguit el trenet ens deixa a la carena de Bellevue i a continuació el telefèric a les Huches. Una "birra" i a dos quarts de sis de la tarda els tres companys entrem al càmping de Biolai de Chamonix.

Dijous dia 6: Descans en el càmping i una passejada per Chamonix..

Divendres dia 7:, Des del càmping (es molt a prop l'estació del cremallera), pujo a Montenvers 1909m. alt. Aquí un altre paissatge meravellós "La Mer de Glace", ..per un rost sender davalló a la glacera, es molt ample 40 o 50 mts. ?. La travesso , hi ha un punt senyalitzat. Amb crampons i, compte.. esquerdes enormes ... a un alpinista li cau una barra de pa i una fenadura l'engoleix... d'ací la glacera te forma de essa. Al fons la glacera de Tacul i a l'esquerra la Leschaus. Dominant l'horitzó les Grandes Jorasses, amb les puntes Walquer i Wimperde mes de 4000m. alt.

Dissabte dia 8: Continuant l'excursió marxo de Chamonix amb el tren de les 8:50h que va a Saint Gervais les Bains. Des d'aquí canvi de tren a les 12:26h, surt cap a Ginebra. A la Roche – Foron un nou canvi de tren i que creuant la localitat frontera d'Annemass, a les 14:30h arribo a l'estació d'Aux Vives de Ginebra. Dinar a la cantina de la gare. Una noia del servei (que parla un patueès semblant al català) m'hi informa de la situació d'un càmping. Ràpid faig una visita al pont del Mont-Blanc allà on el llac Lemán s'acaba i continua el Roine... En pujar dalt del tranvia nº 2 (algun usuari m'ajuda a pujar l'equipatge i en fa lloc) el transport em deixa a tocar de càmping de "Bois de la Batie", un terreny elevat que domina la ciutat . El carnet internacional de càmping (tret a l'A.E. Talaia) funciona... serveis acurats. No ets un passavolant...A mitja tarda visita obligada a la plaça, el Palau de les Nacions Unides...A la nit plovisqueja...

Diumenge dia 9: Faig el pagament d'una nit al càmping en 50 F.V. (moneda francesa). El dia anterior en la gare d'Aux- Vives vaig canviar 1000 ptes per 71 F. Suïssos... m'adreço a la gare de Cornavin i , com el Lemán és a prop, encara puc veure el "geiser"...A les 11:03h surt el tren de dita , vorejant el llac passant per Lausane, Vevey, Montreux, Martigni.., A partir d'aquí comença el muntanyam suís. Servei de menjar lleuger, puntualitat.. Uns contrastos abismals d'enllà on procedim.. En arribar a Visp, canvi de tren que serà un semi-cremallera i remuntarà la vall de Matteredtal, amb 3 o 4 pobles... passat Tasch hi havent fet uns 40 Km a un quart de cinc de la tarda arribo a Zermatt, (1600m alt) A cinc minuts de l'estació hi ha el càmping i en muntar la tenda tot seguit em presento al carrer principal, sense cotxes de motor... es veuen força turistes. L'indret és una altre capital del alpinisme mundial....

Dilluns dia 10: Faig un recorregut per Zermatt . El dia està ennuvolat . A la font de les Marmotes uns turistes esperen que s'obri una clariana i de sobte ho fa i apareix la piràmide del Cervín, (el Matterhorn en alemany) una visió fascinant !.Visita al petit i ajardinat cementiri que guarda memòria de cèlebres alpinistes (Michel Groz) i també faig cap al Museu Alpí . De moment no he tingut l'avinentesa de contactar amb algun excursionista català, com a Chamonix, dmà ja veurem...

Dimarts dia 11: Surto del càmping a un quart de 7 emprenent la caminada amb 1700m pujadors fins el refugi de Hörni 3292m alt. Sender fent ziga-zagues amb els llogarets de Zum See i Hermeti. A les 8 h ja soc al Schwar ,llac Negre 2582 m alt el tram final passa per la punta de Hirli 2888 m alt i a les 12 del migdia faig cap al refugi de Hörnli 3292 m alt, al voltant del refugi només adverteixo 3 o 4 muntanyencs i, un d'ells és català. El fet m'anima a preguntar-li si ha de pujar el cim i em respon que només ha pujat fins ací per admirar-lo de prop.... He pujat a l'Aresta de Hörnli a peu des de Zermatt sense fer servir el telefèric que arriba fins l'estany Negre "Schwarsee" per tal de tenir un contacte mes directe amb el paisatge. El refugi de Hörnli es la base per iniciar l'escalada on arrenca l'aresta del mateix nom. Una de les quatre que conflueixen dalt del cim. Des del refugi, ací onestic , hi ha molt poca distància, a darrera meu es troba la bretxa que separa a la dreta la glacera de Zmutt i a l'esquerra la de Furggen. Es el punt on cal encordar-se per escometre la dura grimpada. El temps fins a les hores aclarit de sobte l'entervoleix una bromada que va pujant amb les arestes del gegant. Aquesta vegada no ha hagut la sort del Mont-Blanc en poder trobar uns companys i intentar fer cim...La vessant de la cara Furggen del Cervín, cap el migdia es un constant espetegar de pedres que cauen de les altures quan la neu estovada les allibera. Aquí en el sòcol del Cervín faig un dinar de motxilla. Omplo la cantimplora d'un regalim que s'escola per un pedrís. La panoràmica és impressionant. A l'esquerra el gran massís del Monte Rosa (el segon dels Alps) i segueix el Lyscamm, Càstor, Pollux, Breithorn. Una barrera de 4000 mils que fan de frontera amb Italia i les glaceres enormes la Gorner i a tocar la Teodul . Gaire be no he vist presencia d'alpinistes en tot el dia.. En romandre un temps d'emocions, llavors cap a les 16h començo a davallar vers Zermatt, dues hores llargues. El 1965 els amics Xavier Salleras i Marcel-lí Ferrer seran els primers vilanovins i de la Talaia que faran cim... En l'any del Centenari de la Primera Escalada.

Dimecres dia 12: Volia pujar el Gornergrat 3136 m amb el cremallera, però aquesta nit ha nevat en les altures i el fet em dóna un cert consol de la temptativa del dia anterior . Al vespre faig l'abonament de 4 nits de càmping 3,6 F.S.

Dijous dia 13: Vaig marxar de Zermatt amb el tren de les 7:40h, al vagó del tren deia "Espres des glaciers" que seguirà el trajecte cap a Visp i tot segui remuntant la vall del Roïne passant per Brig, el Grimsel i Furke Pas (a trams cremallera), Andermatt, Disentis (dinar al tren) Chur (transbord) Vaduz (Liechtenstein) Buchs (transbord) i per Feldkirch (frontera) es va entrar a Austria. Amb 140 kms s'arriba a Innsbruck quan ja fosqueja. Tot

plegat uns 450kms de viatge. Des de la capital del Tirol demano informació i un tranvia em porta a prop del càmping "Reicheman" situat al nord-est de la ciutat, a tocar de la riba de l'Inn. L'etapa mes alpina de l'excursió ja s'ha acabat, Ara sguirà el viatge amb caire turistic...

Divendres dia 14: Insbruck visita a la ciutat. Canvi de moneda, la pesseta, només ho fan en un banc nacional, 1000 pts igual a 410 Sílings. Visita l'església Imperial on hi ha la tomba de Maximilià (avi de Carles I d'Espanya), Veure la citat des de la Torre Municipal. El nucli antic amb "La teulada d'or" (la Goldane Dachel)... Dinar en un Burguer. Una ciutat agradable, la perla del Tirol. Feia 4 anys que havien marxat les forces d'ocupació de la II G. M. El 1964 i 1976 va estar seu dels Jocs Olímpics d'Hivern.

Dissabte dia 15: Nova passejada per Insbruck. Plovisqueja, sopar amb l'escudillòmetre deintre de la tenda. A la recepció del càmping una senyora se'n cuida cada dia de cobrar la tarifa estipulada : 5 S. per nit El carnet internacional funciona en avalar al portador com un membre d'un club de muntanya.

Diumenge dia 16 : Insbruck es a prop de la República Federal Alemanya i això fa tot i no tenir-ho previst en la ruta, anar a conèixer Garmisch-Partenkirchen, famosa estació d'esports de neu. Aquí es van celebrar el 1936 el IV Jocs Olímpics d'Hivern i s'implementaria per primera vegada la disciplina alpina, la velocitat i l'habilitat (slalom). Un temps que ja planava la II G.M. Per Cap d'Any es fa la competició dels 4 trampolins. Quan la tarda decau regresso al càmping per aquesta frontera gens habitual per a gent de la nostra latitud.. En aquella época ...

Dilluns dia 17. Visita al Museu de Folklore i Artesania i també el castell d'Ambras que guarda historia dels Habsburg i es fora de la ciutat.

Dimarts dia 18: A les 13:53h Agafo el tren exprés Viena-Bàsel. A les 19:53h arribo a Zurich. Una andana inmensa. En el número 2 surt el tren que a les 00:05h (mitja nit) després de travessar el túnel Sant Gotardo (15 Km) a dos quarts de cinc de la matinada arribo a Chiesso, que ja es Itàlia.

Dimecres dia 19. A les 4:30h marxa el tren de Chiesso i seguint a trets al Llac de Como s'arriba a Milà a les 5:55h, una hora d'aturada que amb una gambada m'hi acosto a la Piazza del Duomo, la façana de la Catedral. A les 6:48h es continua el viatge fins a Gènova i es fa cap a les 9:10h . Equipatge a consigna. Un tomb pel nucli antic, la Catedral de Sant Llorenç, el monument a Cristóforo Colombo, la barriada del port..pensaba en Portofino, però, a les 15:20h agafo el tren que seguint la costa de Liguria, San Remo, arribo a Vetimiglia que es frontera i tot seguit Menton que ja es francès. Aquí baixo del tren i m'adreço al càmping "la Madonne" (es molt aprop de l'estació). Ja es negra nit i en clavar els claus de la tenda algun campista veí en fa un psss.

Dijous dia 20: A quarts d'onze surto del càmping i amb el bus llançadora que va a Niça en trenta minuts hom baixa al principat de Mònaco. Visita al Casino. Al matí és permés als turistes amb calces curtes , però nomes a la gran sala de màquines "escurabutaques". Una aposta de 100 F. vells i en guanyo el doble, es tornà a jugar i la màquina s'ho queda tot. El Casino sempre guanya. Cal aprofitar el temps. Una passejada per l'avinguda a tocar la mar. A la banda de muntanya el terreny s'eleva bruscament en els estreps dels Alps Marítims. Al final del vial es troba el Palau del Principat on resideix Rainier III i Grace Kelly, en matrimoni fa 3 anys, la catedral al costat. Regrés a Menton. Al local casino al al vespre es projecta la pel·lícula "Els Deu Manaments", (en francès),Hi vaig.

Divendres dia 21: Matí a la platja de banyista, una llarga platja la de Menton, de còdols. Al migdia queda buida . es l' hora de dinar. Només hi resta hom seguint l'horari del Garraf. A la tarda plegar la tenda i endreçar l'equip amb calma en efectuar la darrera etapa de l'excursió. A les 19:29h pujo en el tren procedent de Roma envers Marsella. Vagons de gom a gom. Cerco un racó prop de la porta , atent, perquè a les 4:15h de la matinada arriba a Narbona. Canvi de tren vers a Portbou. A les 8h sortirà el tren d'aquest punt fronterer i a les 12h arribarà a l'estació de França de Barcelona. A les 13.10h pujo en un d'aquells trens de seients de fusta (entranyables) i a les 14:45h baixo a l'andana de Vilanova i la Geltrú, després de tres setmanes justes d'haver estat absent. Es el dissabte 22 d'Agost.....

Claricies de l'època: Cost del viatge en tren (agencia ibero-alemana), 2.284 pts. Diners en efectiu en iniciar l'excursió 3.600 pts. Despeses total 6000 pts. S'en retornen 600 pts. La nòmina setmanal mitjana d'un operari obrer era de 350 pts. ...El passaport un mes llarg per tramitar-lo, anar a signar a Barcelona. Indagacions al veïnat , sobre bona conducta del sol·licitant. Visat per entrar a França...

Numeració de les imatges, descripció breu (i autoria si cal):

01	Estació ferrocarril de Chamonix, al fons el Mont-Blanc	A.O.
02	Chamonix, monument a Horaci B. de Saussure promotor i segon conqueridor del Mont-Blanc el 1787	A.O.
03	Antoni Ordovàs al Camping de Biolay, Chamonix	A.O.
04	Pujant al refugi de la Tête Rousse, al fons l'agulla Verte.	A.O.
05	Refugi de la Tête Rousse al fon l'agulla de Bionnassay	A.O.
06	Antoni Ordovàs al Refugi de Goûter	J.G.
07	Joaquim Gai i Joan Esquerra al Refugi de Goûter	A.O.
08	Glacera de Bionnasay des del refugi de Goûter.	J.E.
09	Cim de l'Aiguille de Goûter, al fons el Mont-Blanc	A.O.
10	Cim del Mont-Blanc 4810 m. Antoni Ordovàs, Joaquim gai i Joan Esquerra	A.O.
11	Antoni Ordovàs al cim del Mont-Blanc 4810 m	A.O.
12	Cim del Mont-Blanc 4810 m, panoràmica ver Suïssa i Itàlia	A.O.
13	Cim del Mont-Blanc 4810 m,	J.E.
14	Cresta de la Brenva des del cim del Mont-Blanc	A.O.
15	Glacera de Gegant i la Vall Blanca, al fons l'agulla Verta	A.O.
16	Vall de Chamonix amb l'aiguille du Midi 3841 m.	A.O.
17	Gelera "La Mer de Glace" al fons Les Grandes Jorasses.	A.O.
18	Al fons la Punta Margarida i l'agulla del Gegant, des de La Mer de Glace	A.O.
19	Aiguilles dels Grandes Charmoz i Grépson des de Montenvers	A.O.
20	L'Agulla del Dru, des de Montenvers	A.O.
21	Pont del Mont-Blanc i llac Léman	A.O.
22	Carrer principal de Zermatt, (Suïssa)	A.O.
23	El Cervin (Matterhorn) des de la cabana de Hörnli (Suïssa)	A.O.

24	El Cervin (Matterhorn) aresta de Hörnli i vessant Furggen	A.O.
25	Antoni Ordovàs prop del refugi de Hörnli	A.O.
26	Cara Est del Cervin vessant Furggen	A.O.
27	Des del peu del Cervin el Monte Rosa, el Liskamm el Càstor i Polux i a primer terme el Theodulo	A.O.
28	Antoni Ordovàs al l'avinguda "La Maria Theresien-strasse", a Innsbruck, la capital del Tirol	A.O.
29	Innsbruck, nucli antic amb la "Teulada d'Or" (Goldenes Dachl)	A.O.
30	Trampolins a Garmisch- partenkirchen	A.O.
31	Monument a Cristòfor Colom a Gènova	A.O.
32	Casino de Montecarlo (principat de Mònaco)	A.O.
33	Palau del Principat de Mònaco	A.O.

Recursos fotogràfics:

http://ccbe.feec.cat/docs/aetalaia/Fotografies/FP00197W_33

Avís legal

Aquestes imatges, són propietat de l'Agrupació Excursionista Talaia. Tots els drets estan reservats. Únicament s'autoritza la reproducció i/o distribució dels continguts si és sense finalitat comercial, sempre que se citi la font.

Grup de persones:

TAG de la secció, grup o activitat:

Muntanya

Autoria de les imatges:

L'autor assumeix les responsabilitats legals que se'n poguessin derivar.

Nom i cognoms de l'autor o autors
Antoni Ordovàs Joaquim Gai, Joan Esquerra

Autorització de situacions especials per la persona responsable de la secció, grup, comissió de l'A.E. Talaia:

Nom i cognoms	TAG	Signatura
	Muntanya	

Justificació de la persona responsable (si cal):

Fotografies entregades a l'arxiu històric de l'AE Talaia en data: 08 / 05 / 2017

Registre general i signatura: 15 / 05 / 2017